

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010728
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115010728.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Petra Chovanka a JUDr. Juraja Babjaka, o sťažnosti obžalovaného J. L. proti uzneseniu predsedu senátu Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To/9/2016 zo dňa 27.04.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného J. L. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením predseda senátu Krajského súdu Banská Bystrica podľa § 73 ods. 5 Tr. por. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. zobral dňom 27.04.2016 do väzby obžalovaného J. L.. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný do zápisnice o výsluchu dňa 27.04.2016 sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom obhajkyne písomne zdôvodnil. V písomnej sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru neboli zistené žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývala dôvodná obava, že ujde, bude sa skrývať alebo inak sa vyhýbať trestnému konaniu.

Doposiaľ sa na všetkých úkonoch riadne zúčastňoval, pričom zmeny jeho pobytu sú naviazané na jeho prácu, keďže vykonáva opatrovateľskú činnosť a miesto jeho pobytu sa mení v závislosti od pobytu jednotlivých klientov, avšak vykonáva nepretržitú starostlivosť o pacientku v X.. Jeho zmyslom teda nie je sa skrývať, či inak sa vyhýbať trestnému stíhaniu.

Vyslovil tiež názor, že nie je u neho ani dôvod preventívnej väzby, teda že bude pokračovať v trestnej činnosti, keďže príčinou neplatenia výživného je, že nemá trvalý príjem. Napriek tomu sa snaží povinnosť plniť podľa svojich aktuálnych finančných možností. Dôvodom neplnenia výživného bola tiež zlá komunikácia s matkou jeho maloletých detí. Má záujem plniť vyživovaciu povinnosť, aj uhradiť dlžné výživné. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie pre nesprávnosť a nedôvodnosť jeho výroku o vzatí do väzby.

Podľa § 185 ods. 4 Tr. por. proti uzneseniu odvolacieho senátu o vzatí obvineného do väzby je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhodne iný senát tohto súdu, ktorý pri tomto rozhodovaní má postavenie nadriadeného orgánu.

Iný senát krajského súdu na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nemožno označiť za dôvodnú.

Z obsahu trestného spisu aj senát krajského súdu zistil, že na Krajský súd Banská Bystrica bolo Okresným súdom Banská Bystrica postúpené odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/61/2015 zo dňa 26.11.2015.

Termín verejného zasadnutia o odvolaní bol určený na 23.03.2016, pričom obžalovaný predvolanie neprevzal. Ďalší termín verejného zasadnutia bol určený na 13.04.2016, obžalovanému sa opäť nepodarilo doručiť predvolanie, a to ani prostredníctvom polície, ktorá vedela len adresu jeho trvalého bydliska, avšak nevedela, kde sa zdržiava. Predseda iného senátu Krajského súdu Banská Bystrica pre zaistenie účasti obžalovaného na verejnom zasadnutí vydal príkaz na zatknutie, ktorý bol realizovaný 27.04.2016. Po realizácii príkazu predseda senátu zobral obvineného do väzby z vyššie popísaných dôvodov.

Z obsahu spisu pre sťažnostný senát vyplynuli skutočnosti nasvedčujúce tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie vykazuje znaky trestného činu a je dôvodné podozrenie, že ich spáchal obžalovaný. Toto podozrenie nebolo rozptýlené ani po hlavnom pojednávaní na okresnom súde, kde bol vyhlásený aj odsudzujúci rozsudok, teda toto podozrenie bolo zvýraznené. Z trestného spisu je tiež zrejmé, že obžalovaný sa opakovane nedostavil na predvolanie na verejné zasadnutie a nemohla ho vypátrať ani polícia. Obžalovaný po zatknutí nevedel doložiť, kde sa presne zdržiava. Vedel pritom, že voči nemu sa vedie trestné stíhanie a príslušným orgánom nedal vedieť miesto svojho pobytu.

Trestný poriadok vo svojich ustanoveniach (v súlade s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky, listinou ľudských práv a slobôd a judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva) konkretizuje práva obžalovaného na obhajobu, medzi ktoré patrí bezpochyby aj umožnenie jeho osobnej prítomnosti a obhajoby pred súdom.

Na druhej strane Trestný poriadok konkretizuje aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia potrestaní (§ 1 ods. 1 Tr. por.), pričom sú povinné prejednávať veci čo najrýchlejšie (§ 2 ods. 7 Tr. por.).

Uvedené práva a povinnosti sú tak navzájom súvzťažné a porušenie jedného práva spôsobuje automatické porušenie práva iného.

Z toho logicky je možné vyvodiť, že obidve práva (a zároveň povinnosti) subjektov trestného konania majú svoj zmysel len vtedy, keď sú vo vzájomnej rovnováhe, t. j. v prípade obžalovaného len vtedy, ak jeho úmysel zúčastniť sa verejného zasadnutia a osobne pred súdom realizovať svoje obhajovacie právo je myslené vážne a nielen v deklaratórnej polohe.

Pokiaľ je však na základe evidentne získaných skutočností preukázané, že obžalovaný koná tak, aby vedomo využíval práva dané mu inak zákonom v jeho prospech na marenie úkonov trestného konania, zasahuje tak masívne a rušivo do práva iného subjektu trestného konania a bolo by zrejme proti zmyslu zákona a elementárnej spravodlivosti, aby v tomto konaní mohol pokračovať, zneužívajúc tak svoje právo na marenie trestného konania a jeho predlžovania, čím spôsobuje ujmu na právach iných subjektov zúčastnených na trestnom konaní a v konečnom dôsledku aj sebe samému. V danom prípade teda z reálneho konania a úmyslu obžalovaného vyplýva, že hodlá mariť vykonanie verejného zasadnutia, keďže sa zdržiava na rôznych neznámych miestach a je plne odôvodnené rozhodnutie súdu o jeho vzatí do výkonu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Z trestného spisu je tiež zrejmé, že obžalovaný už aj v minulosti prejavil sklony k páchaniu rovnakej trestnej činnosti a je na mieste tiež reálna obava, že bude v trestnej činnosti pokračovať, keďže nemá trvalé zamestnanie a pohybuje sa na rôznych miestach.

Správne si tiež počínal predseda senátu, keď nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediáčného úradníka, pretože vzhľadom na osobu obžalovaného a povahu prejednávaného prípadu nemožno takýmto spôsobom dosiahnuť účel väzby.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.